

lijk is, dat de opperkerkerad in aangelegenheden de Gereformeerde kerk betreffende, rechtvaardige besluiten nemen kan, indien in dat lichaam niet één lid die kerk zitting heeft? De feiten bewijzen dit zonneklaar. Heeft niet de opperkerkerad in zake de stichting *Monsiaticus* getoond, dat hij de belangen der Gereformeerden verwaarloosde. Heeft niet hetzelfde lichaam in het afwijzend beschikken op een verzoek om geldelijke steun tot het stichten en onderhouden van een Seminarium tot opleiding van predikanten voor de Gereformeerde kerken in Pruisen, getoond geen hart te hebben voor het in stand houden van de Gereformeerde belijdenis?

Daarom eischen de Gereformeerden, dat in den opperkerkerad en ook in de Provinciale kerkbesturen vertegenwoordigers zullen komen van de Gereformeerde kerken. Nu kunnen we ons dat van de Deutsche Gereformeerden zeer goed begrijpen. Zij schijnen wel doordrongen van de noodzakelijkheid om de Gereformeerde belijdenis te handhaven, doch beseffen niet, dat de Gereformeerde kerken ook iets belijden omtrent de regering der kerk en dat dit deel der belijdenis in lijnrecht strijd is met den toestand waarin zich thans de kerkregering bevindt. Op Gereformeerde terrein is een opperste bisschop, regerende door een door hem benoemen opperkerkerad, bevestigd te verwerpen. In de Gereformeerde kerken hebben alleen de kerkeraden en de meerdere vergaderingen te regeren.

Dat de Gereformeerde belangen in de handen van den thans regerende opperkerkerad niet veilig zijn, blijkt wel uit het feit, dat de president van dit bestuurscollege eenmaal uitsprak: »De Gereformeerde kerk is eenmaal aan het uitsterven, daaraan is niets te doen.» De vroegere president van het Consistorium van Brandenburg zeide eenmaal tot een Gereformeerde predikant onder zijn ressort: »Gij behoeft geen onderwijs te geven naar den Heideberger Catechismus, verzoek het mij maar, dan geef ik u verlof, om de Lutherische Catechismus in te voeren.»

Men hoort nu in Gereformeerde kringen, dat de tegenwoordige keizer aan de 700 Gereformeerde kerken die tot de Unie behooren de bescherming zal verleenen, die zijn grootvader ook aan de Lutherische en Gereformeerde kerken buiten de Unie eenmaal toezeide. Keizer Wilhelm I zeide toch eenmaal tot den onderling van de Gerel. kerk van Elberfeld, Daniel van der Heydt, »Met belangstelling heb ik de Nederlandsch-Gereformeerde gemeente en de Oud-Lutherische gade geslagen, en ik aarzel niet te zeggen, dat zulke zich afscheidende gemeenten indruischen tegen mijne innigste overtuiging en tegen mijne eigene beginselen. Maar mijne persoonlijke overtuiging verschildt van datgene wat ik mij als heer des lands tot een plicht reken. Ik zal beschermen wat bestaat, en wanneer men u wat zou willen ontnemen, reken dan op mijne bescherming.» Daniel van der Heydt was onderling bij de Nederl.-Gereformeerde gemeente, die Dr. Koblbrugge tot herder en leeraar had.

WINCKEL.

Door Kinderen.

LUCHTSTEENEN EN VUURBOLLEN.

I.
Dat er uit de lucht nu en dan vocht valt, weten we allen, ook dat het soms nederkomt in den vorm van sneeuw, of als harde hagel en steenen, die wel eens zoo groot zijn als een ei, en heel wat verwoesting aanrichten.

Maar er valt soms nog wat anders uit de lucht, zooals roode sneeuw, visschen en meer. En dat er vuur van den hemel komt, hebt gij bij een onweder zeker wel eens opgemerkt. We zien dan den bliksem in stralen uit- en neder-schieten, en we weten hoe daardoor soms menschen en vee gedood worden en er meer dan eens brand ontstaat.

Toch zijn we aan onweders, doordat ze vaak voorkomen, min of meer gewoon geworden. Ook heeft de Heere den menschen 't verstand gegeven om de middelen te vinden, waardoor zij zich beschermen kunnen tegen het gevaar van den bliksem. Daarbij ziet men een onweder gemeenlijk opkomen en is er op verdacht.

Doch hoe zoudt ge schrikken als eens plotseling bij helderen hemel een groot vuurkolen in de lucht zichtbaar werd, en straks daarop een kleine donkere wolk, waaruit een poos het geluid van donder gehoord werd en een knallen en rollen als werd er een gevecht geleverd en klonk een kanonvuur, het afschieten van geweren en het roffelen der trommen!

En als dan gedeelten van die wolk zich als ware loorken en onder ontzaglijk geweld en geratel over een groote uitgestrekte duizenden steenen neervielen, kleine, maar ook wel van een twintig pond zwaar, hoe zouden we ons ontzetten!

Nu ja, zegt gij, maar dat gebeurt immers niet!
Zacht wat, vrienden, het is gebeurd en wel, zoo ge het nauwkeurig wilt weten, den 26sten April van het jaar 1833, bij het dorp l'Aigle in Frankrijk; daar vond plaats wat ik u vertelde.

En dit is volstrekt niet het eenige geval.
Den 2den Juli van 't jaar 1847 — de menschen die 't beleefde hebben zullen 't zich mis-schietten nog herinneren — gebeurde er in Bohemen iets, dat honderden deed schrikken. 't Was ongeveer vier uur in den nacht, toen de lieden die in en om de stad Braunau woonden, uit den slaap werden gewekt door twee geweldige slagen, als werden er kanonnen afgeschoten. Ja, langs heel den zuidrand van het Boheemsch-Sileziësch gebirge hoorde men tegelijkertijd een geweldig geruisch en gesuis in de lucht.

Velen liepen naar buiten, en wat zagen zij? Aan den bijna geheel helderen hemel dreef boven het plaatsje Hauptmannsdorf, ten noord-oosten van Braunau, een kleine zwarte wolk. Op eens werd die wolk helder licht. Felle bliksems schoten er uit naar allen kant; twee vuurstralen daalden omlaag, en daarop volgde de losbarsting, waar ik zooveel van sprak.

In 't eerst dacht men aan een onweder en weldra hoorde men dan ook dat de bliksem dichtbij op twee plaatsen was ingeslagen. Toen men echter de eenige plek, een veld, onderzocht, vond men in een gat drie voet diep een gloeiende massa liggen, die uit de lucht was gevallen. Zes uur later was zij nog zoo heet, dat niemand haar kon aanraken. Nadat alles goed was afgekoeld, bespeurde men dat het een soort steen was, die ruim 21 kilogrammen wog.

Als gij ooit te Weenen komt kunt gij daar in een museum dien steen zien.
Op een andere plek was een steen neêrgekomen die door een dak en een vloer was beengeslagen, en een goede 15 kilogram wog. Dit stuk steen leek overigens volkomen op het andere, en was eveneens uit de lucht gevallen.

In den winter van het jaar 1868, den 30sten

Januari, had iets plaats, dat nog vreemder was. Als gij de kaart van Europa voor u neemt en dan eens een lijn trekt, die de steden Weenen, Praag, Krakau, Warschau, Posen, Dantzig, Gdansk en Dorpat verbindt, dan ziet gij wel een groot stuk lands binnen die lijn ligt. Welnu in dit wijde gebied zag men op dien dag, 's avonds om 7 uur, weer bij heldere lucht en tegelijkertijd, een grooten, schitterenden, vurigen kogel in de lucht.

In 't eerst meenden de menschen, dat zij een groote, schitterende ster zagen. Maar die ster werd al grooter, en kreeg eindelijk zelfs een lange staart van licht achter zich als een komeet. Langzamerhand werd het gele licht blauwachtig groen, toen donkerrood. Tegelijk werd het licht zoo heet en sterk dat velen lieden, die in hun huizen zaten, de straat op liepen, in de meening dat er een zware brand was.

Te Pultusk, dat 77 mijlen van Warschau ligt, had men 't luchtverschijnsel ook gezien als een ster. Snel werd zij echter grooter en eindelijk was het licht op den donkeren Januari-avond zoo schiel, dat het de oogen verblindde. Opeens verdween de kogel, kleine lichtende sterren vielen, en ten laatste zag men een kleine hoekige wolk, waaruit een derig seconden lang donderslagen klonken en een aanhoudend rollen werd gehoord.

Op dienzelfden tijd hoorden de lieden in de omliggende dorpen een geluid, alsof er steenen vielen op het ijs dat de wateren bedekte, dat daar 't dool weer was ten deele onder water lag. Toen men ging zoeken, verzamelde men vierhonderd uit de lucht gevallen steenen; één er van wog zeven kilogram!

Gij ziet dus wel — want de dingen die ik u verteld heb kunnen navraag velen, en de steenen zijn te zien — dat er uit de lucht nog wel meer valt dan regen en sneeuw. Dat zullen we ook verder opmerken.

(Wordt vervolgd).

TE SLIM AF.

Een edelman bezocht eens een zijner vrienden, die een groote weverij had, aan welke ook verscheiden wevers, die thuis werkten, goederen afleverden.

Op zekeren dag was de heer tegenwoordig juist toen dat geschiedde. Hij zag hoe de mannen hun goederen brachten, en op een hummer wijzende, fluisterde hij den fabrikant toe:

»Wat heeft die man een dom voorkomen. Die is zeker nergens goed voor dan om te werken, te eten en te slapen.»

»Voorsichtig!« was 't antwoord, »ge kondt u vergissen. Schijn bedriegt.»

Later werd er weer over gesproken. Doch de heer hield vol, dat die man een dom, suf wezen moest zijn.

»Ga hem dan maar eens opzoeken,« sprak de ander; »dan kunt ge 't overtuigen.»

Een paar dagen later deed de heer dat dan ook. Hij vond den man ijerig bezig en moest bekennen dat hij, hoe alledaam ook uit zijn oogen kijkende, toch vlieg werkte en wel aan een zeer mooi maar moeilijk weefsel.

De edelman was zoo eerlijk, dat den man te zeggen, namelijk dat hij hem zoo'n goed werkman vond.

Of nu de ander soms iets gehoord had, weet ik niet. Zeker is dat hij zei:

»Nu mijnheer, ik neem aan 't met één oog dicht even goed te doen.»

»Dan geef ik u vijftig gulden,« zei de edelman; »want met één oog kunt gij onmogelijk aan zulk werk zoo goed arbeiden als met twee.»

Tot antwoord sloot de man één oog dicht, bond er nog een doek voor, en ging toen aan 't weven. Na een half uur liet hij den edelman zien wat hij had afgemaakt.

»Ik moet bekennen, dat ik mij bedrogen heb,« sprak de heer. Gij hebt het geld eerlijk gewonnen. Maar hoe is 't mogelijk, dat gij met één oog zoo kunt werken!»

»Och heel eenvoudig,« zei de ander; ik heb 't nooit anders gedaan. Al van jongs af kon ik maar uit één oog zien.»

En zoo was 't ook, al kon niemand aan het eene oog gemakkelijk bespeuren dat het blind was.

De edelman lachte, en — de wever niet minder toen hij 't geld kreeg. De eerste moest later aan zijn vriend bekennen, dat die schijnbaar domme man hem toch te slim geweest was.

CORRESPONDENTIE.

D. T. te T. In dank ontvangen. Mogen we uw naam weten?

HOOGENBIRK.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Zeevenhoven, Jutrip en Hommerts, H. W. Felderhof, cand. aan de Vrije Universiteit. — Oude Pekela, M. Meijering te Sexbierum. — Colijns-plaat, J. Gideonse te Broek op Langendijk.

AANGENOMEN: Oenkerk, Rippen te Hijnm. — Emmen, J. A. de Bruijn te Nieuw. — Aarlander-veen, J. Verhave te Anna-Jacoba-Polder.

BEDANKT: Dussen, H. Visink te Gamenen. — Haarlem D en Zeevenhoven, A. de Vlieg te Renkum.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: 's-Gravenpolder, J. H. Krauwel, cand. te Utrecht. — Hoog-Bloland en Cats, W. J. M. Engelberts, cand. te Hedel. — Batenburg (toez.), J. W. Swaan, cand. te Arnhem. — De Bilt (Utrecht), Bolkestein te Putten. — Elburg, H. Doornveld te Wierden. — Hinkelopen, A. Seelijn, cand. te Amsterdam. — Biggelaar, L. A. F. Creutzberg te Pernis. — Vrouwenpolder en Schellingwoude, W. J. Aalders, cand. te Amsterdam. — Rossum, L. Balk te Grijskerk (Gron). — Pijnacker, C. Humminger te Haarloo c. a. — Den Ham, J. Doornveld te Loon op Zand. — Sloten (Fr.), A. F. Krull, cand. te Muiden. — Bloksil, Hummeloo, Nieuwliet en Kattendijke, C. Spoelstra, cand. te 's-Hage. — Ouderkerk aan den IJssel, J. L. Tichelaar te Nijland. — Foudgum en Raard, C. R. van Lelyveld te Appelscha. — Mijnsheerenland en Waarder c. a., P. Kujlman Jr. te Bunnik.

AANGENOMEN: Lochem, P. A. Riedel B.J. te Krommenie. — Obdam (toez.), J. W. E. van Loon, cand. te Leeuwarden. — Harderwijk, G. Spijkerveer te Lienden (bij Tiel). — Kerkwerf, H. J. Couvée, cand. te Leiden.

BEDANKT: Spijkenisse, L. C. Ternede te Maasdam. — Ruigahutzen, H. C. Lamberti te Rijperkerk c. a. — Opjagen en Heesselt, J. J. de Kat Angelino te Deil c. a. — Hoogmade, G. J. van Hemert te Maasbommel en Alphen. — Zoutelande, P. de Buck te Oostkapelle. — Poederloffen en Herwijnen, W. J. M. Engelberts, cand. te Hedel. — Wezep (Oudebroek) en Biggelaar, L. A. F. Creutzberg, te Pernis. — Hoornaar, K. W. Hulstijn H. te Giesendam c. a. — Middelburg, J. Hoogenraad te Wageningen. — Noord-Schermer, A. Wunder te Noordgouwe. — Heukelum, G. B. Fijnvraat te Nieuwerkerk (Zeeland). — Bergschenhoek, J. L. Pierzon H. te Hengelo. — Nieuwe Niedorp c. a., J. C. Benit te Purmerend. — Molkenrum, Stadskanaal en Domburg, L. H. K. Bleeker, cand. te Welsje. — Landmeer, W. van Roggen te Sloten (N.H.). — IJzendoorn, J. W. Pijzel te Linschoten.

BREEBAART'S NIEUWE ORGELMAGAZIJNEN ZIJN GEOPEND

Een zeer groote sortering thans voorhanden van af f60 tot f1400. Vraag Catalogi.

GETROUWD:

Dr. A. G. HONIG, F. D. M.

ADRIANA VAN GEEL.

Oudshoorn, 17 Mei 1894.

De Heer en Mevrouw HONIG—VAN GEEL, betuigen hierna, tevens namens wederzijdsche families, hunnen hartelijken dank voor de vele blijken van belangstelling, bij de sluiting van hun huwelijk ondervonden.

Oudshoorn, 17 Mei 1894.

G. F. JURJAANZ, Orgelmaker.
Amerik. Orgelhandel,
Haarlemmordijk 88, Amsterdam.
Steeds voorhanden uitgebreide sortering, van de solidste fabrieken.
Directe aanvoer. Laagste Prijzen.
VRAAG CATALOGI.
Engros en Détail.

GEREFORMEERD GYMNASIUM.

Het **TOELATINGS-EXAMEN** voor den nieuwen Cursus zal D. V. worden gehouden in de eerste helft der maand **Juli**; de dagen zullen nader bekend gemaakt worden.

Aangifte van leerlingen voor alle zes klassen tot **1 Juli a.s.**

PROGRAMMA's zijn gratis te verkrijgen bij Dr. J. WOLTJER.

Amsterdam, 18 Mei 1894.

Vereniging JOHANNES-STICHTING, NIEUWVEEN.

4 pCt. Geldleening, groot f100,000.

In Serien, elk van f10,000,

waarvan de **INSCHRIJVING** is geopend bij de Utrechtse Credietbank te Utrecht en bij den Heer KRAMER, Dam 15—17, te Amsterdam.

De eerste en tweede Serien zijn geplaatst. Gevraagd worden inschrijvingen voor de derde en vierde Serien. De Coupons zijn zowel te Utrecht als te Amsterdam betaalbaar.

Aandeelen van f500, f100 en f50.

N. A. DE GAAY FORTMAN, Voorzitter, J. SASSE, Secretaris, J. W. VALK, Penningmeester.

GOLDSCHMEDING'S Amerikaansche Orgels.

worden bij toenameing gevraagd. Men bezichtige de uitgebreide sortering of vraag Catalogi en condities.

Prijzen van f60, f70, f80, f100, enz. enz.

WARMOESSTRAAT N°. 141, AMSTERDAM.

UITGAVE van HÖVEKER & ZOON, te AMSTERDAM:

GEDICHTEN

van J. A. WORMSER.

Prijz f1.25. In stempelb. f1.90.

Verschenen bij A. FERNHOUT, te AMSTERDAM:

DE GEREFORMEERDE KERK IN DE TWEEDE HELFT DER VORIGE EEUW.

EN

De Revolutionnaire woelingen in ons vaderland in betrekking tot haar, de Roomschen en de Dissenters.

DOOR

J. DE JONG.

Hoofd van de Eerste van Prinserschool te Haarlem.

PRJZ f 0.50.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,

DAM 15—17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS, Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden a DEPOSITO 1/2 pCt onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

Bij HÖVEKER & ZOON, te Amsterdam, verscheen:

ALLERLEI VOOR ALLEN.

PROZA en POËZIE

DOOR

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijz f 0.50.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, zag het Licht:

ACTA der Generale Synode

VAN

De Gereformeerde Kerken in Nederland.

Gehouden te Dordrecht, in den jare 1893.

Prijz f 3.20.

UITGAVE van HÖVEKER & ZOON, te AMSTERDAM.

De Biechtvader der Roboses.

Een verhaal naar een handschrift uit den aanvang der zestiende eeuw.

Naar het Hoogduitsch van

E. QUANDT,

DOOR

A. J. HOOGENBIRK.

UITGAVE VAN DE VERENIGING TOT BEVORDERING VAN CHRISTELIJKE LECTUUR.

Prijz f 2.50.

In fraaie Stempelband f 3.25.

Bij J. A. WORMSER, te Amsterdam, verscheen:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.

Geestelijke overdenkingen bij den Heiligen Doop, het doen van Belijdenis en het toegaan tot het Heilig Avondmaal,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

2de druk. — Volksuitgave.

Prijz f 0.60.

VOOR UITDEELINGEN (TEN DIENSTE VAN KERKERADEN enz.)

25 Ex. f 12.50; 50 Ex. f 22.50.

Van de groote (eerste) uitgave zijn nog enkele exemplaren verkrijgbaar a f 1.80; gebonden f 2.30.

ENCYCLOPÆDIE

DER

HEILIGE GODGELEERDHEID,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, samen ongeveer 100 vel of 1600 bladzijden druks.

Het eerste deel van dit standaardwerk verscheen dezer dagen. De beide andere deelen zullen D. V. in de eerste helft van 1894 volgen. De prijs is f 0.15 per vel, dus ongeveer f 15.—, maar nog niet nader te bepalen.

Men verbindt zich voor het gehele werk. Afzonderlijke deelen worden in geen geval geleverd.

Eerstgenoemd wordt een fraaie stempelband voor deel I verkrijgbaar gesteld.

Alle solide boekhandelaars nemen bestellingen aan.

DE UITGEVER,

AMSTERDAM,

J. A. WORMSER.

De Bureaux van

DE STANDAARD en DE HERAUT

ZIJN VERPLAATST

NAAR

N. Z. VOORBURGWAL No. 44,

hoek KORTE KOLKSTEEG.

ELECTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen J. J. ARND & ZONEN.